

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גלין תרלו

עש"ק פ' ראה, מבה"ח אלול ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ד שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

ותיק וחסיד אי"א עוסק בצ"צ באמונה

מסור ונתון לעשות צדקה וחסד

בעל מעשים זמרים ורב פעלים

הרה"ח התמים ר' שניאור זלמן ע"ה

בן הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד

שג"ב

מקושר מאוד לכ"ק אדמו"ר מה"מ מליובאוויטש

ממוסדי ומנהלי הארגון "פרי"י

לקרב את היהודים עולי רוסיה לאביהם שבשמים

ולחכמים בבריתו של אאע"ה

המדרוך והמשפיע שלהם ורבים השיב מעון

הפיץ תורה ע"י שיעוריו הרבים

ממנהלי ופעילי מבצע תפילין וכ"י

השקיע כוחות רבים לטובת שכונת המלך

ולחיווק כבוד רבני ליובאוויטש

זכה להעמיד דורות חסידים ואנשי מעשה

נפטר בשם טוב

כ"א תמוז ה'תשס"ו

ת"נ צ"ב ה'

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

CellPhone: (323) 842-3666

15 Passenger Available

Email: haimishedriver@yahoo.com

בי"ה

קונטרס "יחי המלך" - השיחות שיפקחו לך את העיניים

מינוי חינוך לתושבי צפון אה"ק

בקשר עם המצב לאחרונה בצפון ארץ הקודש, מחלקת המערכת 50 מנויים לחצי שנה לתושבי צפון אה"ק אשר יפנו בשבועיים הקרובים למערכת הקונטרס בטל': 03-960-0667 או בפקס': 03-960-7219

אנ"ש שאינם תושבי הצפון, יכולים גם הם להצטרף למעגל המנויים בתשלום סמלי של דמי המשלוח בלבד! להצטרפות למעגל המנויים - נא לשלוח מעטפה לכתובת המערכת (שבע' 2), ובה שם וכתובת מדוייקים בצירוף דמי המשלוח לפי הנתונים דלהלן:

גליון 1: 2 ש"ח לשבוע (100 ש"ח לשנה).

מ-2 עד 14 גליונות: 3 ש"ח לשבוע (150 ש"ח לשנה).

מ-15 עד 28 גליונות: 5 ש"ח לשבוע (250 ש"ח לשנה).

מ-28 גליונות ומעלה - יש לפנות טלפונית למערכת הקונטרס לבירור מחירי המשלוח, טל': 8715-770 (04)

התשלום הינו עבור המשלוח בלבד הקונטרסים עצמם מחולקים ללא תשלום

ניתן להזמין גם כמויות גדולות לבתי כנסת ולאירועים כמו-כן ניתן לחלק את הקונטרס כתשורה בשמחות עם כיתוב על עמוד השער

זה הזמן להצטרף למעגל העולמי של לימוד עיוני גאולה ומשיח פתוק הקונטרס "יחי המלך" - "הדרך ישרה" הקלה והמהירה ביותר מבין כל דרכי התורה... לפעול התגלות וביאת המשיח יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

בי"ה

3 דבר מלכות

וילחם מלחמות השם וינצח / משיחת ש"פ ראה התשל"ה

7 זמן הגאולה

אצל "משכיל" ההכרזה "משיח נאו" לא מתקבלת... / הזמן הנוכחי באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

להכריז ולפרסם בכל מקום / הוראות למעשה בפועל

11 ניצוצות של משיח

הסוסים חושבים על התבן... / לקט פתגמים וקטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

12 וילחום מלחמת ה' - וינצח

לא איכפת להם שיהיו קרבנות נוספים... / קטעים משיחות כ"ק אדי"ש מה"מ על המצב בלבנון

מוקדש לזכות התמימים השלוחים
לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורט לורדיייל, פלורידה
ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770"
ולזכות רב הקהילה הרה"ח **מרדכי ומשפ' שי ענתי**

המדור מוקדש
לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין
נפטר ביום ט"ז אדר א' ה'תשס"ה
ת. נ. צ. ב. ה.
יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

יחי המלך /

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5618

סניף ארץ הקודש: ת. ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: 8715-770 (04)

דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

ארצות הברית היתה מעוניינת בסיום הפעולה בשלימותה

דובר כמה פעמים שארה"ב היתה מעוניינת בסיום הפעולה בשלימותה, ומטעם זה – עזב נשיא ארה"ב את 'עיר-הבירה' לתקופה מסויימת, מתוך תקווה שינצלו את הזמן כדי לסיים את הפעולה, ואף-על-פי-כן, הצורך להתרפס בפני הגוי ולישא-חן בעיניו הוא עד-כדי-כך – שגם כאשר כל אחד ואחד מבין בפשטות שגם הגוי מסכים ומעוניין בדבר, מפחדים הם לעשות זאת!...

וכתוצאה מזה – מגיעים למצב שצריכים לשחרר **אלפי מחבלים**, ולאפשר להם לחזור למקומותיהם באופן מאורגן, ולהמשיך – רחמנא-ליצלן – בכל פעולותיהם!

כוונת הדברים אינה למחלוקת ושקלא-וטריא שהתנהלה בארץ ישראל האם היה צורך לשחרר אלפי מחבלים תמורת שחרורם של ששה יהודים – לא על זה מדובר עתה, כי אם על הדברים **שהביאו** לידי מצב זה – "תחלתו בפשיעה וסופו באונס!" שזהו ההרגש שיש צורך להכנע תיכף ומיד בפני כל לחץ, היפך הגמור מהנהגה באופן של "גאון יעקב!"

וכאמור, שורש הבעיה היא – 'רגש-הנחיתות' בפני הגוי, והצורך להתרפס בפניו ולישא-חן בעיניו.

וענין זה, לדאבונו, גובר והולך: אם בעבר הסכימו להכנע בתנאי שיקבלו 'פיסת נייר', הרי כיום מוכנים להכנע גם ללא 'פיסת נייר' – תמורת הבטחה בעל-פה בלבד, בה-בשעה שיוודעים איזה ערך יש להבטחה זו! וכל זה – כאמור – כדי לישא-חן בעיני הגוי!

מוכנים להחזיר שטחים נוספים למצרים – אלא הנס הוא שמצרים אינה מוכנה לקבל... הלואי ימשיך המצב באופן כזה! וכמו-כן מוכנים ורוצים להחזיר את השטחים של לבנון, וזאת – למרות שראו את תוצאותיה של שיטה זו.
(משיחת ש"פ מקץ, ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

וילחם מלחמת השם וינצח!

הדיוק ב"מלחמת ה'" הוא שמלחמה זו אינה בגלל שהמשיח מעוניין בשטח זה או אחר אלא מה שנוגע לו הוא "מלחמת ה'" - מכיון שהקב"ה אמר בכרית בין הבתרים "לזרעך נתתי את הארץ הזאת" ● זהו מה שהרמב"ם אומר "וילחם מלחמות ה'" כי למשיח נוגע מה שהקב"ה אומר ומאחר שהקב"ה נתן זאת ליהודים ו"דבר אלוקיני יקום לעולם" - במילא כל מה שנכלל בגבולות ארץ ישראל צריך להשאר אצל יהודים ● כאשר ילדה קטנה מדליקה נרות שבת זה נותן את הכח לאותו אחד שלוחם מלחמת ה' שהוא ינצח!!

משיחת ש"פ ראה מבה"ח אלול ה'תשל"ה - בלתי מוגה*

"דבר אלוקיני יקום לעולם"⁴. תחילה יעשה את עבודתו בדרכי נועם ודרכי שלום אך אחר כך "יכוף כל ישראל".

ב. ממשיך הרמב"ם, "וילחם מלחמות ה'":

כאשר אומרים "מלחמה" סתם הרי הכוונה למלחמת הארץ, אך כאן קורא הרמב"ם למלחמה זו "מלחמות ה'" - וצריך להבין: מדוע כאן מדייק לומר "מלחמות ה'" (ובפרט שלהלן⁵ לגבי מלחמת גוג מוגוג מזכיר רק "מלחמה" סתם)?

והביאור בזה:

הדיוק ב"מלחמת ה'" הוא, שמלחמה זו

א. כאשר הרמב"ם מדבר אודות סדר התגלות משיח¹, הוא מפרט בזה כמה וכמה סימנים [אשר לא מוצאים במקום אחר שיאמר כל כך הרבה סימנים]:

"יעמוד מלך מבית דוד וכו' ויכוף כל ישראל לילך בה (בדרך התורה) ולחזק בדקה" – משיח יהי' כזה שאיננו מתפעל מדמוקרטי, אלא "יכוף כל ישראל", כלומר, משיח לא יעמיד להצבעה האם לנהוג בהתאם ל"דבר הוי"² זו הלכה³ או לא, אלא הוא יודע אשר

(* השיחה מובאת בקשר עם המצב לאחרונה באה"ק ת"ו, ובשייכות לסיום המחזור היומי בלימוד הרמב"ם בשבוע שעבר. המו"ל.

(1) הל' מלכים ומלחמותיהם פי"א ה"ד.

(2) עמוס ח, יב.

(3) שבת קלח, ב.

(4) ישעיה מ, ח.

(5) פי"ב ה"ב.

ברכות "מזל טוב"

לידידינו הנכבד והנעלה, רודף צדקה וחסד, פעיל נמרץ בהפצת בשורת הגואל והגאולה, תומך ביד נדיבה בכל עניני כ"ק אד"ש מה"מ ובפרט בדברים שבדפוס הרה"ח **מנחם מענדל הלוי** וזוג' מרת **נחמה פייגא ש"י שגלוב**

לרגל הולדת נכדם **נתן הלוי ש"י** בשעה טובה ומוצלחת

בן הרה"ח **דוד הלוי ושולמית ש"י לאבקובסקי**

יה"ר שיוכו לגדלו לתורה לחופה ולמעש"ט, ולהיות "חייל" אמיתי בצבא כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וירוו ממנו רוב נחת יהודי חסידי אמיתי, בתוך שאר כל יוצאי חלציהם, ויזכו תיכף ומיד – בתוך כלל ישראל – לקבל פני כ"ק אד"ש משיח צדקנו בפועל ממש, "נאו ממ"ש

אינה בגלל שהמשיח מעוניין בשטח זה או אחר, אלא מה שנוגע לו הוא **"מלחמת ה" – מכיון שהקב"ה אמר בברית בין הבתרים⁶ "לזרעך נתתי את הארץ הזאת", ובאופן של "אחוזת עולם"⁷, זאת אומרת, שארץ ישראל לגבולות' מוכרחת להיות אצל היהודים; והיות ו"דבר אלוקינו יקום לעולם" – במילא אסור להחזיר זאת לגוי, משום שהקב"ה אמר שזה שייך ליהודים⁸. אמנם לא יותר מגבולות ארץ ישראל, אך גם לא פחות – ארץ ישראל לגבולות' מוכרחת להיות בידי בני ישראל.**

ובאם נותנים זאת לגוי – עוד עוברים בזה על הלאו ד"לא תחנם"⁹, שאסור לתת לגוי חני' בארץ. אין-הכי-נמי שהוזהרנו "אל תתגרה בגוי קטן"¹⁰, על-אחת-כמה-וכמה בגוי גדול; ובנוסף לכך ישנו הענין ד"שלוש שבועות וכו' שלא יעלו בחומה"¹¹ – אבל לאחר שארץ ישראל נמצאת כבר ביד ישראל אסור לתת ממנה לגוי משום "לא תחנם", ובמילא – לא שייך הענין של "שלוש שבועות" וכו', כי אותן ג' שבועות אינן יכולות לבטל לאו (ד"לא תחנם").

ומה שלפני עשר שנים לא ה' המצב כך – כי אז עדיין לא נתברר שהגיע הזמן שהקב"ה רוצה אשר ארץ ישראל תהי' ביד ישראל, אבל לאחר שראו שהגיע הזמן שהקב"ה רוצה שהיא תהי' ביד ישראל, אסור לתת אותה לגוי משום "לא תחנם!"

כשהקב"ה נתן את ירושלים, חברון, טבריה, צפת וכו' ליהודים – אסור לתת אותם לגוי!

(6) לך לך טו, יט.

(7) שם ז, ח.

(8) וראה בראשית א, א בפרש"י: "כל הארץ של הקב"ה היא . . ברצונו נתנה להם (לאוה"ע), וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו".

(9) ואתחנן ז, ב. פרש"י עה"פ. ע"ז כ, רע"א. רמב"ם הל' עכ"ם פ"י ה"ג-ד. טושו"ע י"ד סקנ"א ס"ח ואילך.

(10) ראה פסחים קיג, א.

(11) כתובות קיא, א.

[באם צריך הוכחה שהרמת יד נגד "דבר הוי' זו הלכה" היא דבר אסור (שבעצם הרי זו מרידה ב"דבר הוי' זו הלכה"; אמנם ב"זרעון" זה מכונה "הייבן א האנט"¹², אבל פירוש הדבר בלשון הקודש הוא מרידה ב"דבר הוי' זו הלכה"¹³!) – יתבוננו עד היכן זה מתדרדר: אותו אחד הרושם גויים בתור יהודים ואומר שזהו "הישג דתי", הוא גם אומר שתכלית השלימות של ירושלים היא... שיחיו שם יהודים עם גויים בשלום!... כשאמר זאת היו בירושלים 65 אלף ערבים ולא יותר מאשר (להבדיל) מאה יהודים!¹⁴ ועכשיו כבר ראו איזה צרות היו מאותם ערבים, ועד כמה צריך לשמור שם וכו'; הרי בזמנו (לאחר מלחמת ששת הימים) רצו הערבים לצאת משם, ולא נתנו להם לצאת משום "מה יאמרו הגויים", והבטיחו וגם נתנו להם כסף וכו' כדי שיוכלו להסתדר ושתהי' להם חני' בארץ – היפך הלאו של "לא תחנם", ולאחרי כל זה הוא אומר שזהו "הישג דתי"!]

וזה מה שהרמב"ם אומר "וילחם מלחמות ה", כי למשיח נוגע מה שהקב"ה אומר, ומאחר שהקב"ה נתן זאת ליהודים ו"דבר אלוקינו יקום לעולם" – במילא, כל מה שנכלל בגבולות ארץ ישראל צריך להשאר אצל יהודים, וחל על זה הלאו ד"לא תחנם"¹⁵!

(12) = הרמת יד.

(13) וראה שיחת אהש"פ ה'תשל"ד ("יחי המלך" שו ע' 11 ואילך) שגם אלו הנמנעים מהצבעה (אודות החוק "מיהו יהודי") ומתנהגים באופן ד"כבשו פניהם בקרקע" (סנהדרין יט, סע"א) – הרי בזה הם נותנים יד לאלו הלוחמים נגד "דבר הוי' זו הלכה".

(14) ראה שיחת ש"פ בא ה'תשל"ו ("יחי המלך" שמו ע' 17): "זה שרושם גויים כיהודים מתפאר שירושלים היא "עיר השלום" שיהודים וגויים חיים בה יחד, בה-בשעה (פעם גרו בה 65,000 ערבים, והיום מסתמא) גרים בה 70,000 ערבים, ולא יותר מ-300-200 משפחות יהודים! ומוסיפים ואומרים שהסיבה לכך היא משום שיהודים לא רוצים להתיישב שם; אך האמת היא, שלא מאפשרים ליהודים להתיישב שם!"

(15) ולהעיר מהשקו"ט מהם גבולות ארץ ישראל

אודות ענין הקשור עם בטחונם של כמה-וכמה מבני-ישראל!

מה גם שבנוגע לענינו היתה גם וושינגטון מעונינת שיסיימו את הפעולה במהירות האפשרית (כפי שהיה רמז ברור לכך), כדי שהערבים לא יספיקו להפעיל לחץ כבד על וושינגטון שזו תפעיל לחץ על ישראל, מכיון שהפעולה תהיה כבר לאחר סיומה! – ואף-על-פי-כן 'רגש-הנחיתות' שלהם כלפי הגוי הוא עד-כדי-כך, שהם 'מפחדים' אולי הגוי לא יהיה מרוצה (כביכול) מזה שלא התייעצו עמו על כל פרט ופרט, ומפני חשש זה צריכים לעכב את סיום הפעולה, למרות שיודעים שעיקוב הפעולה יביא לקרבנות נוספים!

(משיחת ש"פ חיי שרה ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

היו שהתערבו עם שיקולים פוליטיים והביאו לריבוי קרבנות היידי!

וכמו כן התנהגו עתה במלחמת 'שלום הגליל':

כדי להשיג את המטרה הרצויה – היו צריכים תיכף ומיד להכנס לתוך ביירות, ולהיפטר אחת ולתמיד מכל המחבלים, אם על-ידי גירושם מלבנון ופיזורם בשאר ארצות, או בדרכים כיוצא-באלו. ובפועל – היו 'רודפי-שלום' (אלו ה'רודפים' ומרחיקים את השלום...) שהתערבו עם שיקולים פוליטיים של נשיאת-חן בעיני הגוי, ולא אפשרו להכנס לתוך ביירות כדי לסיים את הפעולה, וגרמו לעצור באמצע הפעולה, ולהשאיר את החיילים כפי-שהם חשופים לפגיעה מצד המחבלים, מצב שהביא לריבוי קרבנות היידי!

"עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים"!

המצב הכי גרוע הוא – להתחיל בפעולה מסויימת ולהשאר באמצע במצב של "פוסח על שתי הסעיפים"!

מסופר בתנ"ך (מלכים א' יח, כא) אודות דבריו של אליהו הנביא לבני-ישראל: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים: אם ה' האלוקים – לכו אחרי, ואם הבעל – לכו אחרי". כלומר, שהמצב של הליכה אחרי הבעל רחמנא-ליצלן הוא טוב יותר מאשר המצב ד"פוסחים על שתי הסעיפים", כי כאשר הולכים אחרי הבעל, חס-ושלום, הנה סוף-כל-סוף יחזרו בתשובה, אך כאשר נמצאים במצב ד"פוסחים על שתי הסעיפים" – לא יודעים שצריכים לחזור בתשובה.

ועל-דרך-זה בענינו – כאשר התחילו בפעולה שנועדה להבטיח את שלומם של בני-ישראל, וכבר שילמו עבור זה מחיר כבד ביותר – קרבנות מבני-ישראל, ולאחרי כל זה – מפסיקים באמצע הפעולה, ונשארים במצב של "פוסחים על שתי הסעיפים": את הפעולה לא סיימו, ולאידך – השאירו את החיילים חשופים לפגיעה מצד המחבלים, תוך כדי מתן-הוראה שאין להם לירות!...

וכל זה למה – כדי למצוא-חן בעיני הגוי, מכיון שמפחדים שמה הגוי לא יהיה שבע-רצון מפעולה זו!

לא איכפת להם שיהיו קרבנות נוספים...

בקשר למלחמת 'שלום הגליל':

דעתם הברורה של אנשי הצבא היתה שיש לסיים תיכף ומיד ובשלימות את הפעולה שנועדה להבטיח את שלומם ובטחונם של היהודים הנמצאים בארץ הקודש. והיתה בידם תכנית ברורה כיצד לבצע פעולה זו במהירות האפשרית, תוך כדי מינימום של קרבנות (או אפילו ללא כל קרבנות). ואף-על-פי-כן, בפועל – התערבו הפוליטיקאים ועכבו את אנשי הצבא לסיים את הפעולה בשלימותה, והורו להם ללכת באיטיות, צעד אחר צעד, כדי שיוכלו לערוך 'אסיפות' ו'שוב הדעת' וכו', ועל-ידי-זה גרמו למאות קרבנות. וכל זה – למרות שידעו את חוות-דעתם של אנשי הצבא שעייכוב הפעולה יגרום לקרבנות נוספים! עד-כדי-כך גדולה שפלותם ו'דגש-הנחיתות' שלהם כלפי הגוי – שלא איכפת להם שיהיו קרבנות נוספים רחמנא-ליצלן, העיקר שלא 'להרגיז' את הגוי בזה שלא מתייעצים אתו על כל פרט ופרט, ועל-אחת-כמה-וכמה כאשר מסיימים את הפעולה כולה מבלי להתייעץ עמו בתחילה!

ומכיון שגם המחבלים מבחינים ב'דגש-נחיתות' זה, בראותם שמהססים אם להתקדם אם לאו (כדי לערוך התייעצויות וכו') – הרי עובדה זו גופא מחזקת את רוחם, לאחר האימה ופחד שנפלה עליהם בתחלת המלחמה. ועד-כדי-כך – שגם המחבלים הנמצאים במקומות אחרים הרימו את ראשם, באמרם שעתה יכולים הם לנסות שוב לעשות מעשי-חבלה, ואמנם עשו זאת בכמה מקומות, רחמנא-ליצלן!

וכאמור לעיל – מעדיפים את דעתם של הפוליטיקאים בעלי 'דגש-הנחיתות' כלפי הגוי, לעומת דעתם הברורה של אנשי הצבא כיצד צריכים להתנהג מבחינה בטחונית טהורה (ללא שקולים פוליטיים). וכמדובר כמה פעמים שאפילו אותם אנשי צבא שדעתם היתה נוטה לדעת הפוליטיקאים – הדגישו בפירוש שגם הם מודים שמטעמי בטחון טהורים בהכרח לסיים את הפעולה במהירות האפשרית!

[. .] וכאמור לעיל כל זה נובע מ'דגש-נחיתות' כלפי גוים ו'גוישקייט', שלכן מפחדים להרגיז את הגוי, ומתפרסים לפניו ונופלים לרגליו באופן של תחנונים וכו'!

אמנם בזמן הגלות זקוקים לעזר וסיוע של אומות-העולם (כי כך הוא רצונו של הקב"ה) – אבל חס-ושלום שתהיה איזו חלישות ב'גאון יעקב', ועל-אחת-כמה-וכמה כאשר מדובר

ומה שמחוץ לגבולות א"י אין על זה הלאו ד"לא תחנם", ואם מוכרחים היכן שהוא "לתקוע" גוים – זה יכול להיות בסיני, אבל לא בארץ ישראל.

ג. וממשיך הרמב"ם – וינצח:

כלומר, אם יוצאים ל"מלחמת ה'" אזי אין צורך אפילו ללחום, אלא מנצחים בדרך ממילא – "תפול עליהם אימתה ופחד"¹⁶, שכן כך אמר הקב"ה בברית בין הבתרים; וכמו שנאמר¹⁷ "אלה ברכב ואלה בסוסים (ואלה בנציגים בכנסת, אבל) ואנחנו בשם ה' אלוקינו נזכיר" – אם רק ישנו "ואנחנו בשם ה' אלוקינו נזכיר" אזי "יעננו ביום קראנו"¹⁸.

וגם הגויים יודעים זאת, עד כדי כך שכאשר הם עושים שבועה – עם היות שיש בזה עניין ה"שיתוף" כי בשעת מעשה הם אוחזים דבר אשר על פי דין צריך לשורפו וכו' – אבל ביחד עם זה הם אוחזים גם את הפסוק "אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלוקינו נזכיר", כלומר שהם בעצמם מודים שזה אמת!

ד. וממשיך הרמב"ם – "ובנה מקדש במקומו":

אפילו אם הי' "ילחם מלחמות ה'" וינצח, עדיין אין זו ראי' שזהו משיח והגאולה כבר הגיעה, כי יכול להיות שזו רק הצלה של יהודים, הצלה של שטח באה"ק, אך עדיין לא הגאולה;

– וכפי שהרמב"ם אומר¹⁹ שעל אדמת ארץ ישראל צריכים תמיד להיות יהודים, ולא הי' מעולם זמן שלא היו יהודים בא"י.

(ראה אנציקלופדיה תלמודית ערך א"י).

16) בשלח טו, טז.

17) תהלים כ, ח.

18) שם, י.

19) סהמ"צ מ"ע קנג.

20) פצפ"ג הוריות ו, ב.

והרוגצ'ובר מבאר הטעם לזה²⁰: מכיון שבעם ישראל צריכים להיות י"ב שבטים, שזה דוקא כאשר מחשיבים את אפרים ומנשה לב' שבטים, ומאחר שחלוקת מנשה ואפרים תלוי בענין חלוקת הארץ – כי בנוגע לענין זה החשיבום לב' שבטים – נמצא שתמיד חייבים להיות יהודים באה"ק, שהרי באם בטל הענין של ישיבת א"י, בטלה ממילא החלוקה של אפרים ומנשה, וישנם רק י"א שבטים –

במילא יכול להיות שזוהי הצלה לעם ישראל, של שטח בארץ ישראל, אבל לא הענין של משיח.

ולכן אומר הרמב"ם שהסימן של משיח הוא "ובנה מקדש במקומו" – לפני זה עדיין אין כל ראי' שזהו המשיח ושהגיעה הגאולה, כי יכול להיות שפעולתו תישאר רק בהצלה של יהודים, והוא יח' את חיו כמנהיג בישראל וכו'; אך אם תהי' עת רצון – זה לא יסתיים בכך, אלא יהי' "ובנה מקדש במקומו"²¹.

ה. ממשיך הרמב"ם, "וקבץ נדחי ישראל":

רק לאחד משיח "בנה מקדש במקומו" יהי' קיבוץ גלויות, ואזי תהי' הגאולה.

כך פוסק הרמב"ם בנוגע לסדר ואופן הגאולה, ומובן שכונותו אשר כל ענינים אלה יהיו למטה מעשרה טפחים, כי זהו עיקר גדול

21) להעיר מקונטרס "בית רבינו שבבבל" (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 468): "אולי יש לומר, שמרומז בלשון הרמב"ם (בהלכות מלך המשיח) "ובנה מקדש במקומו" – דלכאורה: מהו הצורך להשמיענו כאן שבנין המקדש הוא במקומו? ולאידך, למה אינו מפרש המקום, "ובנה מקדש בירושלים"? – ש"במקומו" רומז גם על מקומו של מלך המשיח בזמן הגלות (לפני ש"הרי זה משיח בודאי"), היינו, שבהיותו בגלות (ששם יושב וממתין ומצפה לגאול את בני' ושכינה עמהן מהגלות) בונה מלך המשיח מקדש (מעט) שהוא מעין ודוגמת המקדש שבירושלים. . בתור הכנה למקדש העתידי, שיתגלה תחילה שם, ומשם ישוב (עם הקב"ה ובני') לירושלים". וראה שם בהע' 38.

אחר? חס ושלום! הוא רוצה לעשות זאת בעצמו – "לטהר אשה לבעלה" – אשר עיי"ז "ונקתה ונזרעה זרע"²³, ודוקא עיי"ז מגיעים גם לפירוש הפנימי ב"לטהר אשה לבעלה".

וע"י שדוד עסק בלימוד התורה, ובאופן של "לטהר אשה לבעלה" (ולא בכדי לחדש חידושים וכו'...) – ניתן הכח ליואב לנצח במלחמות!

ועל-דרך-זה – כאשר ילדה קטנה מדליקה נרות שבת, זה נותן את הכח לאותו אחד שלוחם מלחמת ה', שהוא ינצח!!

ז. וזהו סדר העניינים אשר אומר הרמב"ם:

תחלה "יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה . . כדוד אביו . . ויכוף כל ישראל לילך בה", ואחר כך "ילחם מלחמות ה'" וינצח, ואחר כך "בנה מקדש במקומו" – משיח יבנה את בית המקדש, ולא זה שרוצה לשבת על הכסא, ועל-אחת-כמה-וכמה לא זה שמטהר ממזרים, רחמנא ליצלן – ורק אז "קבץ נדחי ישראל" – "הרי זה משיח בודאי!"

ואז בודאי יקויים "אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וגו' לעבדו שכם אחד"²⁴, "והיתה לה' המלוכה"²⁵, "ודבר אלוקינו יקום לעולם".

23) נשא ה, כח.

24) צפנ"ג, ט.

25) עובדי' בסופו.

לידע שכל זה יהי' למטה מעשרה טפחים.
ו. אך התחלת כל הסימנים הוא – "הוגה בתורה . . כדוד אביו":

משיח יהי' בשר ודם, "מבית דוד", אשר יהי' תחילה "הוגה בתורה . . כדוד אביו", הוא ילמד תורה כמו "בטלנישער איד", כמו דוד המלך שלמד תורה ושלח את יואב בן צרוי' – שר הצבא – למלחמה.

דלכאורה צריך להביין: הרי דוד הי' מלך, אם כן הי' עליו לשבת ב"מפקדה הראשית" ("העד-קווארטער'ס" כמו שקוראים לזה כאן), ולערוך תוכניות וכו'? אף על פי כן, כאשר יואב יצא למלחמה הי' דוד עסוק בלימוד התורה, "לטהר אשה לבעלה"²², שכאשר הגיעה יהודי' עני' לשאול האם היא טהורה לבעלה, הוא עזב את כל עניניו ועיין בספרים וכו', כדי לפסוק הלכה האם היא טהורה לבעלה או לא!

אע"פ שישנו גם הרמז ב"לטהר אשה לבעלה" שקאי על לטהר כנסת-ישראל להקב"ה – בכל זאת ישנו גם הפירוש כפשוטו: שכאשר הגיעה אשה לשאול שאלה הוא עסק בזה בעצמו, למרות שהי' יכול לשלח לרב, לדיין, לבחור שזה עתה קיבל סמיכה, אעפ"כ עסק בזה בעצמו – כזה דבר יקר לתת למישהו

22) ברכות ד, א.

הסוסים חושבים על התבן...

כאשר יהודי בא וטוען שאינו רואה ואינו מרגיש שע"י עבודתו יכול הוא להביא את הגאולה – אומרים לו: משל למה הדבר דומה – לחכמים היושבים בעגלה ועוסקים בשקו"ט בענין שכלי, הנה אע"פ שבעל-העגלה חושב אודות פרנסתו ולכן מריץ את הסוסים, והסוסים חושבים אודות התבן ולכן הם רצים – אין מחשבת הסוס אודות התבן (ומחשבת הבעל-עגלה אודות פרנסתו) משנה מאומה בנוגע לדבר שכל שבו עסוקים החכמים היושבים בעגלה (למרות שהחכמים זקוקים לבעל-עגלה ולסוסים כדי שיוכלו להגיע למחוז חפצם)! [.] ולכן, אע"פ שאינו רואה ומרגיש שעבודתו פועלת ומביאה את ענין הגאולה – אין זה גורע מאומה מאמיתית הדבר וידיעתו ע"י הנה"א, ולכן אומרים לו שהיות שהוא מאמין בדבר, שהרי כל ישראל הם "מאמינים בני מאמינים" [.] הנה סוכ"ס יבוא הדבר גם באופן של ידיעה והרגשה.

(משיחת ש"פ ראה, מבה"ח אלול ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

"ראה" - את נשיא דורנו

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

"ראה" מלמד יהודי שעבודתו צריכה להיות באופן של ראי'. ובלשון הירושלמי עה"פ בתהילים [שאמרו היום] "אך בצלם יתהלך איש": "כל האומר שמועה מפי אומרה יהא רואה בעל השמועה כאילו הוא עומד כנגדו" [וכמבואר ברשימות הצ"צ על הפסוק].

זאת-אומרת: כאשר הולכים בשליחותו של נשיא דורנו – לא מספיק שלומדים אודות זה בקונטרס, או בלקוטי שיחות, שזה אמנם מאוד טוב ויפה ("פיין און גוט"), אלא תובעים ממך ש"יהא רואה כאילו בעל השמועה עומד כנגדו", "ראה אנכי נותן לפניכם היום": תצייר לעצמך בכח הראי' שלך איך שנשיא דורנו עומד מולך ומצוה עליך: הקשב ("הער זיך איין"), "אנכי נותן לפניכם היום" לעסוק בהפצת המעיינות חוצה!

(תרגום חפשי משיחת ש"פ ראה ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לעי"ג אורי אהרן יואל בן יוסף אדי' לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העידר "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה ולזכות כל משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די

המדור מוקדש לעילוי נשמת

ר' ברוך אשר בר' זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים העידר "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

להכריז ולפרסם בכל מקום

ובנוגע לפועל: יש לפרסם ולעורר בכל מקום ומקום ע"ד העבודה המיוחדת וחודש אלול המרומזת בחמשת הראשי-תיבות תורה תפלה גמ"ח תשובה וגאולה (כנ"ל . .), ובהדגשה מיוחדת בנוגע לר"ת החמישי, ענין הגאולה, כפי שחודרת בכל עניני העבודה, עי"ז שחזורים ונעשים ברוחה של הגאולה (כולל ובמיוחד ע"י לימוד התורה בעניני גאולה וביהמ"ק), מתוך צפי' וודאות גמורה שתיכף ומיד רואים בעיני בשר ש"הנה זה (המלך המשיח) בא".

ובפשטות: **להכריז ולפרסם בכל מקום – בדברים היוצאים מן הלב – שהקב"ה אומר (ע"י עבדיו הנביאים) לכאור"א מישראל "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה", ועד שהיום ממש רואים בעיני בשר ברכת הגאולה האמיתית והשלמה.**

[יש להוסיף ולהדגיש שההכרזה והפרסום דכהנ"ל צ"ל גם ע"י אלה שטוענים שעדיין לא נקלט ענין זה (בשלימות) בהבנה והשגה והכרה שלהם, דכיון שגם אצלם ישנו ענין האמונה בשלימות, יכולים (ובמילא צריכים) הם לפרסם הדברים לאחרים, החל מבני ביתו (שבודאי אינם צריכים "לסבול" מזה שעדיין לא הונח הדבר בשכלו), וכל אלה שנמצאים בסביבתו, כל אחד ואחת מישראל², ובודאי שע"י ההשתדלות המתאימה יתקבלו הדברים ויפעלו פעולתם, כולל גם אצל המכריז והמפרסם, שיוקלט אצלו בפנימיות וכו'].

(משיחת ש"פ ראה, א' דר"ח אלול, ה'תנש"א – מוגה)

1) ס"ה בהשיחה (סה"ש תנש"א ח"ב ע' 771).
 2) שכאור"א מישראל הוא מציאות חשובה (ובודאי שאינה בטילה, ח"ו, "קבוע לא בטל") גם כשישנם בגלות ח"ו, כי אם, "כל יושבי עלי".

לראות בכל פעולה את התכלית ולהוסיף במיוחד בצדקה

כיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", שמאמינים, מחכים ומצפים לביאת המשיח ובנין ביהמ"ק תיכף ומיד ממש, אזי משתתפים בהקרבת התמיד בבוקר – כשמשיח צדקנו יבוא בבוקר; וגם עכשיו כשנמצאים כבר בין הערביים, זמן תפלת מנחה (שהתפללנו זה-עתה) – לא ממתנינים לזמן תפלת ערבית, אלא תיכף ומיד ממש בא משיח צדקנו, יחד עם ביהמ"ק, ומספיקים ("מ'כאפט אריין") להקריב התמיד של בין הערביים (שזמנו עד שקיעת החמה).

ובהתאם לכך צריכה להיות ההנהגה בפועל – **לראות ("ראה") בכל פעולה ופעולה את התכלית והמכוון דהכנה לביאת משיח צדקנו והקרבת הקרבנות בביהמ"ק.**

ובהדגשה יתירה בנוגע למצות הצדקה – שזמנה כל היום כולו (דלא כתפלות היום, שכל תפלה שייכת לזמן מסויים במשך היום) – שהיא בדוגמת הקרבת קרבן בביהמ"ק, כי ענינו של קרבן הוא שיהודי לוקח מציאנו ומביא לביהמ"ק בתור קרבן לה', וכמו כן כשיהודי מפריש מממונו לעניני קדושה [. .], ה"ז בדוגמת **קרבן לה'.**

(משיחת כ"ב מנחם-אב, למחנות-קיי-יומיים ה'תש"נ – בלתי מוגה)

אצל "משכיל" ההכחה "משיח נאו" לא מתקבלת.

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. רואים בפשטות את החילוק בין חכם גדול ("משכיל") לאיש פשוט:

כאשר אומרים למשכיל "משיח נאו" זה לא מתיישב אצלו – מאחר שלמד באריכות הביאור אשר משיח הוא בחי' היחידה¹, והוא יגלה את בחי' היחידה בכאור"א ובכל העולם כולו. והרי המשכיל למד איך שגילוי בחי' היחידה הוא דבר נעלה ביותר:

הוא יודע שחמשה שמות נקראו לנשמה: נפש, רוח, נשמה, חי' ויחידה². ויודע שב"מענה לשון" מובא (מהזהר³) ש"נפשא דלהון קדישא" ו"רוחא דלהון קדישא" ו"נשמתא דלהון קדש קדשים"; נוסף לזה נאמר שם כיצד זוכים לכל הדרגות האלו: "זכה בר נש בהאי נפש מריקין עלי' עטרא חד דאיקרי רוח", "זכה בר נש בההוא רוחא מעטרין לי' בכתרא קדישא עילאה דכליל כולא דאיקרי נשמה". זאת-אומרת, שלא מגיעים מיד לבחי' נשמה, אלא בתחלה עליו לעבוד כדי להגיע לבחי' רוח ואח"כ לעבוד עוד כדי להגיע לבחי' נשמה. ומזה מובן העילוי הנעלה ביותר שישנו בבחינות אלו.

ובפרט כאשר מדייק בלשון הזהר, שכאשר זוכים לבחי' רוח נאמר "מריקין עלי' עטרא חד דאיקרי רוח", וכאשר זוכים לבחי' נשמה הלשון הוא "מעטרין לי' בכתרא קדישא עילאה כו", לשון עטרה, ולא רק לשון של התלבשות (כמ"ש אח"כ). שזה מראה על הגילוי של בחי' כתר ועטרה, שהם בחי' נעלות ביותר.

וכל זה כאשר מדובר אודות נפש רוח ונשמה, ומובן כבר מהי הבחינה דחי', ועוד יותר – מהי בחי' היחידה!

וכל זאת למד המשכיל והתייגע בזה, וכמבואר בארוכה בקונטרס העבודה⁴ בנוגע לעבודה הקשורה עם כל הדרגות הללו שבנשמה, איך דרגא אחת עולה לדרגא שלמעלה ממנה וכו'.

ב. ואם-כן, לאחר שיודעים את העילוי הכי גדול דבחי' יחידה, במכל-שכן מהדרגות שלמטה הימנה בנשמה, נשאלת השאלה: כיצד אפשר לומר שפתאום בא משיח – "משיח נאו" – בעולם שבו נמצאים עכשיו, ומגלה את בחי' היחידה בכל העולם כולו?!

כלומר, לא רק שמשיח בעצמו הוא בחי' היחידה, אלא הוא מגלה בחי' זו בכל העולם – הרי זה היפך השכל!

ולכן, לא מסתדר לו ("ס'לייגט זיך ניט") לומר משיח "נאו"!!!

1) רמ"ז לזח"ג רס, ב. אוה"ת נצבים ע' ארעו. סה"מ תרכ"ז ע' טז. ד"ה והניף רח"ק. סה"מ תרצ"ט ע' 207. ועוד.
 2) ב"ר פי"ד, ט. דב"ר פ"ב, לו. וראה ע"ח שמ"ב
 3) ח"ג ע' ב.
 4) ע' 4 ואילך.
 בתחלתו. שער הגלגולים בתחלתו. ובכ"מ.

הנה עתה הוא ישן בהתוועדות, לאחר-מכן מתעורר משנתו ופוקח את עיניו – רואה הוא את משיח צדקנו, בשר ודם! ואומר: משיח – שלום עליכם!...
 הדבר לא מתיישב בשכלו, שהרי הוא למד חסידות, ויודע מה זה משיח – ואיך אפשר לומר "משיח נאו"?
 כאשר הוא מתעורר משנתו (בהתוועדות) ושומע שמדברים על משיח, מנענע בראשו – הן הן ("באמקעט ער צו מיטן קאָפּ – יע יע")... אבל לקלוט זאת ("פאָטופען") – אין הדבר נקלט ומתקבל בשכלו.

הוא רוצה רק דבר אחד: "טאָפּאַרו דאָ פּלאַחו": משיח "אויפן טיש, באם טיש"...

ג. משא"כ איש פשוט אינו מודע לכל הביאורים והעילויים הנ"ל של משיח, הוא כלל אינו יודע אודות נפש, רוח, נשמה, חי' ויחידה, וזה בכלל לא חסר לו – הוא רוצה רק דבר אחד: "טאָפּאַרו דאָ פּלאַחו"⁵ – משיח 'על השולחן', ליד השולחן ("אויפן טיש, באם טיש")!
 – שמשיח בתור בשר ודם יבוא בפועל ממש למטה מעשרה טפחים, עכשיו, "איצטער", "נאו"!

כבר מספיקה הגלות, "דאָלאַי גלות", עם... כל הענינים הקשורים בזה – הוא רוצה את משיח בפועל ממש!

ולאלו שלומדים ויודעים את כל הביאורים מה זה משיח וכו' – אומר האיש פשוט: יש לכם קושיות? תקשו קושיות, תענו תירוצים ותבארו ביאורים – לבריאות ("געזונטערהייט")! אבל ח"ו שזה יעכב את ביאת משיח! – הוא רוצה את משיח "נאו"!

וממשיך ואומר: אתם רוצים להתוועד? תתוועדו כמה שעות, תנגנו ניגונים, תצאו בריקוד ותרקדו עם הילדים; יש לך תענוג בחקירה? תקשה קושיות ותלמד אודות ענינים אלו – זה לא מפריע לו, הוא רוצה את משיח צדקנו "נאו" למטה מעשרה טפחים!

ד. ההוראה מזה בנוגע לפועל ("כ"ק אדמו"ר שליט"א חייך והמשיך): – שיעסקו ביתר שאת וביתר עוז בהמבצעים: מבצע אהבת ישראל, מבצע חינוך, מבצע תורה, מבצע תפילין, מבצע מזוזה, מבצע צדקה, בית מלא ספרים – יבנה וחכמי, מבצע נרות שבת קדש ויו"ט, כשרות האכילה והשת' וטהרת המשפחה,

ולהשתדל בעצמו שכל יהודי יקנה אות באחד מספרי התורה הכלליים.

שבענין האותיות שבתורה מדובר גם במאמר ד"ה אני לדודי שבלקו"ת⁶ (הקשור לשבת זו), וכמדובר קודם (בהמאמר⁷) בביאור הכתוב⁸ "אחזתיו ולא ארפנו גו", "ש"אחזתיו ולא ארפנו וגו'" – תושב"כ ותושבע"פ⁹, נפעל ע"י אותיות התורה, שהם הכלים לאור ה' כדי שלא יהי' הסתלקות האור וכו'.

(5) = הגרזן על העץ. ראה ספר התולדות אדמו"ר (7) נדפס גם ב'התוועדות' תשמ"ב ח"ד ע' 2050.
 מהר"ש ע' 69. סה"ש הש"ת ע' 105. ועוד.
 (8) שה"ש ג, ד.
 (9) לקו"ת שם.

ואותיות התורה קשורים למבואר ש"ישראל" הוא ראשי-תיבות יש ששים ריבוא אותיות לתורה, כיון שכל יהודי (מהששים ריבוא מישראל) יש לו אות בתורה¹⁰, כמבואר גם במאמר של הצ"צ עה"פ¹¹ קול ה' על המים, שמאמר זה כבר ישנו כעת בדפוס¹² ומסתמא למדו אותו ועוד ילמדו.

בפשטות, בפשטות, בפשטות!

ה. והעיקר הוא כנ"ל – הפועל ממש: שמשיח צדקנו יבוא בפשטות בפועל ממש, שאת זה ממהרים יותר על ידי עשיית ענינים אלו בפשטות בפועל ממש.

שמשיח צדקנו יבוא בפשטות "נאו", באנגלית, באידיש ובלשון הקודש – העיקר הוא – כפי שהאיש הפשוט רוצה – שהוא יבוא בפשטות,

ויולכנו בפשטות לארץ הקודש, ולירושלים בפשטות, ולבית המקדש בפשטות, ושיהי' "משה ואהרן עמהם"¹³ בפשטות,

בגאולה האמיתית והשלימה בפשטות, במהרה בימינו ממש.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן בקבוק יי"ש להר' מ. מ. שיחי' לחלק להמסובים שיחיו].
 (תרגום חפשי משיחת ש"פ ראה, מבה"ח אלול ה'תשמ"ב – בלתי מזוגה)

(10) ראה זהר חדש עה"פ וזאת לפנים בישראל (פח), (12) בהוספה ללקוט שיצא-לאור לשבת זו (דשנת תשמ"ב).
 ד. מגלה עמוקות אופן קפו.
 (11) תהלים כט, ג.
 (13) תוד"ה אחד זכר – פסחים קיד, ב. וראה יומא ה, ב.

המדור מוקדש לעילוי נשמת מרת **חשא** ב"ר **נטע אורי** ע"ה
 ובעלה ר' **יוסף ארי לייב** ב"ר **משה באר** ע"ה
 ולע"נ ר' **מאיר** ב"ר **צבי ע"ה שנאל**
 יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
 וליכות זוג' - תבלחט"א - מרת **חי' רחל** בת **שפירנצא שנאל**
 ולזכות **כל בני משפחותיהם שיחיו** – לברכות **עד בלי די**

המדור הבא מוקדש
 לע"נ הרה"צ הרה"ח ר' **חיים משה יהודה** בהר"ר **ירמיהו הכהן ולאה** ע"ה **בלוי**
 מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה
 נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"
 ולע"נ זוגתו הרבנית **חנה חי' הנה** בת ר' **מאיר שמריהו ורחל** - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג
 יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה